

KLAGANDE

Migrationsverket

MOTPART

1. , 770710
2. , 971030
3. , 001216

Ombud och offentligt biträde för samtliga:

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Länsrättens i Göteborg, migrationsdomstolen, dom den 12 februari 2008 i
mål nr UM 2035-07, se bilaga
(Migrationsverkets ärende nr)

SAKEN

Uppehållstillstånd m.m.

MIGRATIONSÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Migrationsöverdomstolen upphäver migrationsdomstolens dom, utom såvitt avser beslutet om ersättning till offentligt biträde samt förordnandet om sekretess, och fastställer Migrationsverkets beslut den 26 oktober 2007.
2. Migrationsöverdomstolen fastställer migrationsdomstolens förordnande om sekretess.
3. Migrationsöverdomstolen fastställer ersättning åt som offentligt biträde till 6 930 kr, varav 5 044 kr avser arbete, 500 kr utlägg och 1 386 kr mervärdesskatt.

YRKANDEN M.M.

Migrationsverket yrkar att Migrationsöverdomstolen med ändring av migrationsdomstolens dom ska fastställa verkets beslut den 26 oktober 2007 och anför till stöd för sin talan i huvudsak följande.

Albanien deltar i ett stabiliserings- och associationsavtal (Stabilisation and Association Agreement) med EU. Syftet är att Albaniens lagstiftning på bl. a. MR-området ska förbättras och reformer genomföras för att närma sig västeuropeisk standard för att på sikt möjliggöra för Albanien att bli ett kandidatland till EU. Landet har tillträtt centrala konventioner beträffande bl.a. avskaffande av diskriminering mot kvinnor. Landet har också tillträtt den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vilket innebär att medborgarna har tillgång till Europadomstolen till skydd för sina mänskliga rättigheter. Av i målet ingivna landrapporter framgår att situationen i Albanien inte är sådan att kvinnor inte kan få skydd. Migrationsdomstolen menar att de kulturella strukturerna i norra Albanien i många fall gör det svårt för kvinnor att erhålla myndigheternas skydd vid förekomst av våld i hemmet. Denna bedömning kan enligt Migrationsverkets uppfattning inte anses innebära att myndigheterna saknar vilja och förmåga att ge skydd. Det bör framhållas att något fullständigt skydd mot enskilda kriminella handlingar inte kan garanteras vare sig i Albanien eller i andra länder.

har inte gjort sannolikt att hon på annan ort i Albanien, än det område som hon kommer från, skulle utsättas för någon särbehandling i förhållande till andra kvinnor i motsvarande situation på den orten. Det är möjligt, relevant och rimligt för och hennes barn att etablera sig på annan ort i Albanien om förhållandena i norra delen av landet skulle anses vara sådana att hon inte bör kunna återvända dit. och hennes barn har därför inte gjort sannolikt att deras fruktan för att återvända till hemlandet är välgrundad.

Det har inte framkommit att barnen och har anpassat sig till svenska förhållanden på ett sådant sätt att grund för uppehållstillstånd föreligger. Inte heller vid en samlad bedömning av deras situation vid ett återvändande till hemlandet tillsammans med sin mor finns skäl att bevilja uppehållstillstånd.

Migrationsverket har ingivit och åberopat EU-kommissionens rapport ”Albania 2007 Progress Report” s. 13-14 och 47-48 (Lifos 17637).

bestrider bifall till överklagandet och anför i huvudsak följande.

Migrationsdomstolens bedömning överensstämmer med lagstiftarens syfte att ge skydd åt sökande undan förföljelse inom den privata sfären. Enligt professor finns inte ett internt flyktalternativ om ekonomiska eller andra omständigheter hindrar någon från att nå säkerhet inom hemlandet, om förhållandena i området inte uppfyller grundläggande krav i fråga om medborgerliga, politiska eller ekonomiska rättigheter eller om säkerheten där på annat sätt är illusorisk eller oförutsebar (Wikrén och Sandesjö, Utlänningslagen med kommentarer, 8:e uppl. s. 141). Vidare anføres i UNHCR:s Handbok om förfarandet och kriterierna vid fastställande av flyktingars rättsliga ställning enligt 1951 års konvention och 1967 års protokoll angående flyktingars rättsliga ställning undantag från kravet på att ha begagnat det interna flyktalternativet, om det under rådande omständigheter inte hade varit rimligt att begära det. Albanien är ett litet land och den hotande familjens släkt är spridd i Albanien, speciellt i städerna Triana och Korqa och kan mycket lätt få tag på Hon har ingen i Albanien som kan skydda henne. Den kulturella traditionen som dominerar de olika släkternas agerande gör att det inte är några svårigheter att uppsöka familjen även vid ett internflyktsalternativ. För en månad sedan besökte före detta maken respektive fadern syster, bosatt i byn , och sade att han vet var gömmer sig och att han

kommer att hitta henne. Detta bekräftar att mannen fortfarande söker efter familjen även utanför hemorten. Internflyktsalternativet är helt uteslutet.

Barnperspektivet ska genomsyra prövningen av samtliga skäl som kommer fram i målet. Familjen har vistats i Sverige sedan den 11 februari 2007. och har anpassat sig väl till svenska förhållanden. De ska ges rätt att vistas i Sverige, framförallt med hänsyn till att sonen utsatts för allvarlig misshandel i hemlandet, ett obearbetat trauma som förknippas med vistelsen där. Den yngste sonen har i stort sett glömt sitt hemspråk. Barnen talar endast svenska med varandra. Vid en samlad bedömning, varvid barnens vistelsetid i Sverige och därmed anpassning till det svenska samhället samt situationen i hemlandet särskilt bör beaktas, ska familjen beviljas uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 6 § utlänningslagen (2005:716).

Familjen har ingivit och åberopat intyg avseende utfärdade dels den 16 oktober 2008 av , rektor vid kommun, dels den 16 oktober 2008 av , fritidsgårdsföreståndare.

DOMSKÄL

Tillämpliga bestämmelser

I 1 kap. 10 § utlänningslagen stadgas att i fall som rör ett barn ska särskilt beaktas vad hänsynen till barnets hälsa och utveckling samt barnets bästa i övrigt kräver.

Migrationsdomstolens dom innehåller en definition av vad som avses med flykting respektive skyddsbehövande i övrigt.

Av 5 kap. 6 § utlänningslagen framgår att om uppehållstillstånd inte kan ges på annan grund, får tillstånd beviljas en utlänning om det vid en samlad bedömning av utlänningens situation föreligger sådana synnerligen ömmande omständigheter att han eller hon bör tillåtas stanna i Sverige. Vid bedömningen ska särskilt beaktas utlänningens hälsotillstånd, anpassning till Sverige och situation i hemlandet.

Enligt andra stycket samma lagrum får barn beviljas uppehållstillstånd även om de omständigheter som kommer fram inte har samma allvar och tyngd som krävs för att tillstånd ska beviljas vuxna personer.

Flykting eller skyddsbehövande i övrigt

Migrationsöverdomstolen finner inte skäl att ifrågasätta att
härstammar från den norra delen av
Albanien. Deras behov av skydd ska prövas mot Albanien i dess helhet.

Enligt rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (skyddsgrundsdirektivet) ska en grupp anses utgöra en särskild samhällsgrupp, särskilt när gruppens medlemmar har en väsentlig egenskap eller en gemensam bakgrund som inte kan ändras, eller består av personer som har en gemensam egenskap eller övertygelse som är så grundläggande för identiteten eller samvetet att de inte får tvingas avsvära sig den, eller när gruppen har en särskild identitet i det berörda landet eftersom den uppfattas som annorlunda av omgivningen (artikel 10.1 d).

Lydelsen i 4 kap. 1 § utlänningslagen innebär att kön, ensamt eller i kombination med andra egenskaper hos den förföljde, kan grunda tillhörighet till en viss samhällsgrupp. Den som på grund av sådan

samhällsgruppstillhörighet känner välgrundad fruktan för förföljelse ska anses som flykting, under samma förutsättningar som den som fruktar förföljelse t.ex. på grund av sin nationalitet eller sin religiösa åskådning. Med begreppet kön avses, förutom biologiskt kön, även s.k. socialt kön. Det senare begreppet avser socialt eller kulturellt bestämda, stereotypa, föreställningar om hur män respektive kvinnor ska bete sig (prop. 2005/06:6 s. 34).

Flyktingbestämmelsens krav att fruktan för förföljelse ska vara välgrundad, dvs. att fruktan ska ha fog för sig, gäller vid påståenden om förföljelse på grund av kön, på samma sätt som beträffande övriga grunder för förföljelse. Vid prövningen av om fruktan är välgrundad ska alltså göras en bedömning av risken för att sökanden kan komma att utsättas för förföljelse vid ett återvändande till hemlandet. Förhållandena i hemlandet och den enskildes personliga förhållanden ska vägas in i denna bedömning (a.a. s. 27).

Om det inte är hemlandets myndigheter som utövar förföljelse, utan enskilda, ska flyktingskap föreligga om myndigheterna inte kan antas erbjuda trygghet mot förföljelse från enskilda. Artikel 7 i skyddsgrundsdirektivet behandlar aktörer som kan ge skydd. Enligt punkt 2 i artikeln ges skydd normalt när staten vidtar rimliga åtgärder för att förhindra att en person förföljs eller lider allvarlig skada, bl.a. genom att ombesörja att det finns ett effektivt rättssystem för avslöjande, åtal och bestraffning av handlingar som innebär förföljelse eller allvarlig skada, och sökanden har tillgång till detta skydd.

Förföljelse som sker inom den privata sfären kan utgöra grund för flyktingskap beroende på de motiv som ligger bakom statens oförmåga eller ovilja att ge skydd. Statens oförmåga kan bero på t.ex. resursbrist eller ineffektivitet vilket inte kan knytas till någon förföljelsegrund. Den utsatte är då inte en flykting i lagens mening. En person, som riskerar att bli utsatt av enskilda för förföljelse på grund av kön, vägras emellertid i

vissa fall skydd i hemlandet som en uppenbar följd av rådande politiska, sociala, religiösa eller kulturella strukturer, vilka i detta sammanhang får sägas innefatta det som benämns könsmaktsstruktur. I sådana fall kan personen vara att betrakta som flykting. Om landets myndigheter genom att inte heller vidta nödvändiga åtgärder för att åstadkomma efterlevnad, i realiteten accepterar övergreppet har kvinnan ingen faktisk möjlighet att erhålla statens skydd mot förföljelsen. Likaså är mannens rätt att utöva makt över kvinnan i vissa kulturer en så obestridd och grundläggande del av samhällsstrukturen att det är omöjligt för kvinnan att få statens skydd mot våld och frihetsinskränkningar eller hedersrelaterade repressalier från män i hennes anhörigkrets (prop. 2005/06:6 s. 28).

har lämnat en sammanhängande berättelse om hur hon under flera år utsatts för upprepat våld av sin make. Detta ska ha fortsatt även efter skilsmässan från denne. Hon har uppgett att hon vänt sig till polisen i norra Albanien men inte erhållit det skydd hon behövt. Den lokala polisen skrev, enligt vad hon berättat, inte ned någon anmälan utan utsatte henne istället för hån. har inte styrkt sina uppgifter genom någon skriftlig bevisning, men hon har på ett trovärdigt sätt berättat om de omfattande övergrepp som hon utsatts för. Hennes uppgifter härom ska därför läggas till grund för bedömningen.

Familjen har, med beaktande av av den landinformation som åberopats i målet, gjort sannolikt att hyser en välgrundad fruktan att utsättas för fortsatta övergrepp från före detta maken vid ett återvändande till norra Albanien. Myndigheterna där, i detta fall företrädna av enskilda polismän, får anses ha visat ovilja att ge skydd mot förföljelsen från denne. Av utredningen framgår bl. a. att det albanska samhället är starkt patriarkaliskt, särskilt på landsbygden och i synnerhet i landets norra delar. Våld i hemmet är mycket vanligt och ett allvarligt problem som sällan rapporteras eller lagförs (UD:s rapport om mänskliga rättigheter i Albanien 2006, s. 11). Myndigheternas ovilja att ge skydd har enligt Migrationsöverdomstolens bedömning

sin grund i dessa sociala och kulturella strukturer och beror på det förhållandet att _____ är kvinna. Hon hyser således en välgrundad fruktan för att hon, om hon återvänder till norra Albanien, skulle komma att utsättas för sådan förföljelse på grund av kön som utgör grund för flyktingskap.

En utlänning är emellertid inte i behov av internationellt skydd om det beträffande en del av ursprungslandet inte finns någon välgrundad fruktan för förföljelse eller någon verklig risk för att lida allvarlig skada, och utlänningen rimligen kan förväntas uppehålla sig i den delen av landet. Under sådana förhållanden har utlänningen ett internt flyktalternativ (jfr artikel 91 i UNHCR:s handbok om förfarandet och kriterierna vid fastställande av flyktingars rättsliga ställning samt artikel 8 i skyddsgrundsdirektivet). Migrationsverket och domstolarna har således att pröva om det är rimligt att tillämpa ett internflyktsalternativ.

Frågan är om familjen _____ kan använda sig av internflykt.

Kravet på avsaknad av hemlandets skydd och frågan om det finns ett s.k. internt flyktalternativ ska bedömas på samma sätt oavsett vilken grund för förföljelse som är aktuell. Det interna flyktalternativet, dvs. att den enskilde kan få skydd på en annan plats i hemlandet, är en internationellt vedertagen princip. För att intern flykt ska bli aktuell som alternativ till flyktingskapet måste den enskilde ha tillgång till ett effektivt skydd mot förföljelse i hemlandet. Därutöver måste han eller hon också ha en realistisk möjlighet till försörjning och förutsättningar att leva på ett sätt som inte innebär onödigt lidande eller umbäranden (prop. 2005/06:6 s. 28). För att ett sådant alternativ ska kunna användas krävs dock inte att det finns arbete för alla som återvänder. Däremot ska rätten att skaffa sig ett arbete finnas genom att man kan registrera sig och mottas i landet (jfr MIG 2007:33 II). Skulle den som återvänder mötas av otillbörliga umbäranden ur humanitär synvinkel är det dock inte rimligt att hänvisa till ett internt flyktalternativ (jfr MIG 2008:20). Av utredningen i målet

framgår att [ ] inte har någon social förankring i andra delar av Albanien än den norra och att hon saknar yrkesutbildning men att hon har gymnasieutbildning. Dessa omständigheter medför inte att det inte kan anses rimligt att hon återvänder till en annan del av Albanien än den norra. Inte heller i övrigt har några omständigheter framkommit som av humanitära skäl skulle leda till en annan slutsats.

I december 2006 antogs Albaniens första lag mot våld i hemmet. Enligt lagen kan ett våldsoffer utverka att en civil domstol meddelar ”protection orders” (besöksförbud) mot den utpekade förövaren. Om denne överträder förbudet kan han bli arresterad och åtalad. Lagen föreskriver frihet att flytta inom landet och denna rätt respekteras i praktiken av regeringen. På grund av betydande intern folkomflyttning kan det i vissa fall innebära svårigheter att få tillgång till vissa förmåner, såsom utbildning och medicinsk vård. Generellt har myndigheterna förmåga att erbjuda tillräckligt skydd även om det kan förekomma individuella fall när en enskild polisman kan begränsa det erbjudna skyddet. De flesta kvinnor har möjlighet att flytta inom landet för att undkomma hot från familjemedlemmar (Albania, Operational Guidance Note, Home Office, UK., Border & Immigration Agency, avsnitt 3.10.1-3.10.12). Såvitt framgår av utredningen i målet måste således anses att det finns ett effektivt skydd mot förföljelse i Albanien. Vid denna bedömning har avståndet mellan en ny vistelseort för den förföljde - där sådant skydd finns – och förföljarnas vistelseort ingen avgörande betydelse.

Migrationsöverdomstolen finner därför att det får anses vara fullt möjligt, relevant och rimligt för familjen [ ] att använda ett internt flyktalternativ, t. ex. genom att bosätta sig i huvudstaden. Familjen har därför inte gjort sannolikt att den riskerar att utsättas för någon särbehandling eller övergrepp i Albanien som helhet.

är därför inte att betrakta
som flyktingar eller skyddsbehövande i övrigt enligt 4 kap. 1 § eller 2 §
utlänningslagen.

Synnerligen ömmande omständigheter

Vid en samlad bedömning av familjen situation, och även
med beaktande av att det rör sig om en barnfamilj, finns det inte
tillräckliga skäl att bevilja uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 6 §
utlänningslagen.

Överklagandet ska således bifallas och Migrationsverkets beslut
fastställas.

Domen får inte överklagas (16 kap. 9 § tredje stycket utlänningslagen).

kammarrättsråd

kammarrättsråd
referent

kammarrättsråd

föredragande